۱۱۲ - توبه ازعصیان و طلب غفران

و نیز در کتاب اقدس است قوله الاعلی : مَن ابْتَلی بمعصیةٍ فله اَنْ یتوبَ و یرجعَ اِلیَ اللّهِ انّه یغفرُ لِمَن یشاءُ و لا یُسأَلُ عمّا شاءَ انّه لهو التّواب العزیزُ الحمید .

و قوله الابهی : عاصی باید مابین خود و خدا از بحر رحمت رحمت طلبد و از سماء کرم مغفرت مسألت کند و عرض نماید الهی الهی اسألک بدماء عاشقیک الّذین اجتذبهم بیانک الاحلی بحیث قصدوا الذّروة العلیا مقرّ الشّهادة الکبری و بالاسرار المکنونة فی علمک و باللّئالی المخزونة فی بحر عطائک ان تغفر لی و لابی و امّی و انّک انت ارحم الرّاحمین لا اله الّا انت الغفور الکریم ایربّ تری جوهر الخطاء اقبل الی بحر عطائک و الضّعیف ملکوت اقتدارک و الفقیر شمس غنائک ای ربّ لا تخیّبه بجودک و کرمک و لا تمنعه عن فیوضات ایّامک و لا تطرده عن بابک الّذی فتحته من فی ارضک و سمائک آه آه خطیئاتی منعتْنی عن التقرّب الی بساط قدسک و جریراتی ابعدتْنی عن التّوجه الی خباء مجدک قد عملتُ ما نهیتَنی عنه و ترکت ما امرتَنی به اسألک بسلطان الاسماء اَنْ تکتبَ من قلم الفضل و العطاء ما یقرّبنی الیک و یطهّرنی عن جریراتی الّتی حالت بینی و بین عفوک و غفرانک انک انت المقتدر الفیّاض لا اله الّا انت العزیز الفضّال .

و قوله الاعزّ : قد قدّر علیکم بان تصوموا ثلثة ایّام متوالیات و فی کلّ یوم فی حین الزّوال توجّهوا الی القبلة تلقاء نور الهویّة و تدعوا الله بهذا الدّعاء لعلّ یغفرکم بجوده و یکفّر عنکم سیّئاتکم و یهدیکم الی سواء السّبیل بسم الله المقتدر الجبّار فسبحانک اللّهمّ یا الهی انت الّذی خلقت السّموات من قلم ابداعک و الارضین من نفحات الواح اختراعک و کرّتَ بینهما من اکرار هویّتک علی مقادیر صنع ازلیّتک و دوّرتَ علیهما من ادوار ربوبیّتک علی ما اختصصتَ فیهما من جواهر ظهورات عزّ سلطنتک و ارسلتَ ارياح المحبّة عن یمین ارادتک و نزلت امطار العنایت من سحاب جود مکرمتک و مزجتَ هذا الماء الحیّ الحیوان العذبیّة بهذه الارض المقدّسة المنیرة اذا تهیّجت افئدة الموجودات فی قمائص بدعک و اهتزّتْ عظائم المخلوقات من بدایع قدرتک و تولّهتْ قلوب المقرّبین من جواهر فضلک و تجذبت قلوب المخلصین من نغمات جذبتک اذا ظهر فی کلّ شیئٍ آیات قدرتک فبذلک اقبلت نفوس المقدّسة الی شمس جمالک و اعرضت قلوب المکدّرة عن کعبة ذاتک و حرم کبریائک فبعد ذلک نزلت هذا الماء من سماء اذنک علی ارض قضائک و ربّیتَه فی کنائز عصمتک و خزائن قدرتک

حتی اظهرتَنی بجودک و بعثتَنی برحمتک و ارضعتَنی من لبن مکرمتک و اطْعَمْتَنی من نعماء رضوانک و اسقیتَنی من انهر افضالک و ابجر اجلالک و صرتُ کبیراً لظهور اقتدارک و اظهار شوکتک و عند ذلک اصعدتَنی الی رفرف العماء و سدرة المنتهی حتی شرّفتَنی بجمالک و عرّفتَنی مظهر نفسک و شمس هدایتک و انجم رفعتک و وصلَتنی الی مقام القرب و الجمال و بلغتَنی الی درجات الوصل و الجلال و بعد ذلک اکرمَتنی بعنایتک الکبری و اسکنتَنی فی جوار رحمتک الاعلی و استظللتَنی فی ظلّ اسمائک الحسنی و اننا کنت فی کلّ ذلک غافلاً عن ذکرک و بعیداً عن ریاض قربک و ناسیاً بدایع رحمتک و جواهر عطوفتک حتّی فعلتُ ما فعلتُ و اکتسبتُ ما اکتسبتُ بحیثُ بغیتُ علیک علی شأن الّذی ما استحییتُ فی جوارک و ما استخجلتُ عن جمالک و ارتکبتُ ما لا یلیق لسلطنتک و غفلتُ عن حبّک و اشغلتُ بفعل الّذی نهیتَ عنه عبادک فو احزنا علیّ و علی الّذین کانوا بمثلی و یمشون فی سبیلی کانّی عصیتُ بکلّ العصیان یا من بیدک جبروت العظمة و الغفران و کنتُ فی کلّ ذلک مشغولاً بنفسی و غافلاً عن نفسک و مقبلاً الی هوائی و معرضاً عن هوائک و ارادتک و بلغتُ الی مقام الّذی ضللتُ سبیل هدایتک و مناهج احکامک اذاً یا الهی رجعتُ من کلّ ذلک الیک خائباً خاسراً نادماً متذلّلاً و ادعوک بشمس احدیّتک و نور ازلیّتک و سرادق مجد غیبتک بأنْ ترحمَنی و تغفَر لی و تعفو عنی و لا تأخذ نی فی ما احصیتَ منّی و بما اطّلعتَ من فعلی اذ انّک انت الرّاحم الغافر المعطی المتعالی العزیز الرّحیم .

و در کتاب اقدس خطاب به میرزا یحیی ازل است قوله جلّ و عزّ : توجّهْ اِلیه و لا تخفْ من اعمالِک انّه یغفرُ مَنْ یشاءُ بفضلٍ مِن عنده ... فارجعْ الیه خاضعاً خاشعاً متذلّلاً انّه یکفّر عنک سیّئاتِک انّ ربّک لهو التّواب العزیز الرّحیم .

و از حضرت عبدالبهاء در سفرنامهٔ امریکا است قوله العزیز : چون نفوس تربیت یافته می‌بینند که کشیشها نان و شراب را در دست گرفته بآن میدمند و میگویند این نان و شراب جسد و خون مسیح است و یا باقرار گناه نزد قسیسها عفو خطایای نفوس میشود البته از مشاهدهٔ اینگونه امور مردمان باشعور از مذهب بیزاری میجویند و بکلّی بیدین میشوند .

و قوله الجلیل : مغفرت خطایا به عمل به وصایای انبیاء میشود نه به اقرار و ایمان زبانی و دعا و نَفَس رؤسای مذهبی .

***** حاشیه *****

و در قرآن است قوله تعالی : اذا اسألکَ عبادی عنّی فانّی قریبٌ اجیب دعوةَ الدّاع اذا دعانی فلیستجیبوا لی و لیؤمنوا بی و هو اقربُ الیهم من حبلِ الورید . در قرآن کریم است قوله تعالی یا ایّها الذین آمنوا توبوا الی اللّه توبةً نصوحاً و قوله : و الّذین اذا فعلوا فاحشةً او ظلموا انفسهم ذکروا اللّه فاستغفروا لذنوبهم . و قوله : فتاب علیه انّه هو التّواب الرّحیم . و قوله انّ اللّه یحبُ التّوابین و یحبّ المطهّرین . و قوله : کتب ربّکم علی نفسه الرّحمة انّه عمل منکم سوءً بجهالةٍ ثمّ تاب من بعده و اصلح فانّه غفور رحیم . و قوله انّما التّوبة علی اللّه للّذین یعلمون السوء بجهالة . و قوله : ارفع بالّتی هی احسن السیّئة . و قوله : و هو الّذی یقبل التّوبة عن عباده و یعفو عن السّیئات . و قوله : و اللّذان یأتیانها (فاحشة) منکم فاذ و هما فان تاباوا صلحها فاعرضوا عنهما انّ اللّه کان توّاباً رحیماً انّما التّوبة علی اللّه للّذین یعملون السوءَ بجهالة ثم یتوبون من قریبٍ فاولئک یتوب اللّه علیهم و کان اللّه علیماً حکیماً و لیست التّوبة للّذین یعلمون السیّئات اذا حضر احدهم الموت قال انّی تبت الآن و لا الّذین یموتون وهم کفّار اولئک اعتدنالهم عذاباً الیماً . و قوله تعالی : قل لعبادی الّذین اسرفوا لا تقنطوا من رحمة اللّه انّ اللّه یغفر الذّنوب جمیعاً انّه هو الغفور الرّحیم . و قوله : انّ اللّه لا یغفر ان یشرک به و یغفر ما دون ذلک . و قوله و انی لغفّار لمن تاب و آمن و عمل صالحاً ثم اهتدی . و قوله : و توبوا الی اللّه جمیعاً ایّها المؤمنون لعلّکم تفلحون . و قوله : بسم اللّه الرّحمن الرّحیم تنزیل الکتاب من اللّه العزیز العلیم غافر الذّنب و قابل التّوب شدید العقاب ذی الطّول . فی حدیث طویل اوله دخل عمربن الخطّاب علی رسول اللّه ص و هو یبکی فقال رسول اللّه ما یبکیک یا عمر فقال رسول اللّه ادخله علیّ و بعد حکایةٌ الی اَن قال فوثب رسول اللّه ص و هو یدفع فی قفاه الی ان قال فجاء جبریل الی النبیّ ... قال یقول اللّه تعالی انت خلقت الخلق قال بل هو الّذی خلقنی و خلقهم قال یقول انت ترزقهم قال بل اللّه یرزقهم و ایّای قال یقول انت تتوب علیهم قال بل اللّه یتوب علیّ و علیهم قال یقول اللّه تب علی عبدی فانّی تبت علیه فدعا النبّی ص الشاب و بشّره بانّ اللّه تعالی تاب علیه ... قال الفقیه رضی اللّه تعالی عنه : الذّنب علی وجهین ذنب فی ما بینک و بین اللّه تعالی و ذنب فیما بینک و بین العباد اما الذّنب الّذی بینک و بین اللّه تعالی فتوبته الاستغفار باللّسان و النّدم بالقلب و الاضمار اَنْ لا تعود فان فعل ذلک لا یبرح من مکانه حتی یغفر اللّه له الّا ان یترک شیئاً من الفرائض فلا تنفعه التّوبة ما لم تقض ما فاته ثم یندم و یستغفر و امّا الذّنب الّذی بینک و بین العباد فما لم ترضهم لا تنفعک التّوبة فی یحللّوک . (ملخص از تنبیه العارفین)